

[Erik Eriksen.]

forelå? Og statsministeren har allerede nu — jeg tror, det var i Berlingske Tidende — givet udtryk for sit håb om, at kildeskat kan indføres fra januar 1962. Det ville have været rimeligt, om regeringserklæringen havde oplyst noget mere herom.

Ville det ikke også have været ønskeligt, om regeringserklæringen havde oplyst os om, hvorvidt de radikale ministre har opgivet skattefradragsretten? Aktuelt nye chefredaktør synes jo ikke at være i tvivl om, i hvilken retning det skal gå. Vi er mange, der er af den opfattelse, at kildeskat og skattefradragsregel ikke ret længe vil kunne forenes. Derudover er jeg for øvrigt helt enig med den radikale skribent, som forleden dag gav udtryk for sin ængstelse for dyr administration for både stat og erhvervsliv. Jeg har opfattet det radikale partis stilling under valgkampen som værende den, at man gav tilsagn om at ville bevare fradragsretten. En klar udtalelse i forbindelse med kildeskatten vil alligevel nu være på sin plads.

Må jeg også nævne, at man ligeledes fra radikal side har fremholdt boliglovgivningen som et eksempel på den radikale indflydelse på trekantregeringens politik. Nu forstår jeg, at vi kan vente et lovforslag, der giver boligministeren meget vidtgående beføjelser. Det kan vel nok give en og anden kuldegysninger. Jeg regner her med — det må jeg indrømme — at se et forslag, der betyder et nyt fremstød for den formynderstat, der bestemmer hvem, hvad og hvornår for borgerne. Det var en sådan politik, vi gik til valg imod; det er en sådan politik, vi af al evne vil bekæmpe.

Den højtærede statsminister nævnte i sin korte erklæring, at regeringen i det forestående lovgivningsarbejde vil tilstræbe den størst mulige samling i folketinget. Også det ærede medlem hr. Per Hækkerup var inde herpå. Ordene er formet lidt anderledes end tidligere, hvor man talte om villighed til samarbejde; måske er det tilfældigt, måske ikke.

Under trekantregeringen gennemførtes en væsentlig forringelse af oppositionens arbejdsgrundlag; jeg tænker på udvalgsarbejdet, på oppositionens ledelse af de udvalg, der behandler dens egne forslag. Kan vi som et eksempel på samarbejds-

viljen få regeringens tilsagn om at vende tilbage til den gamle regel om, at oppositionen får overdraget ledelsen i de udvalg, som behandler dens egne forslag? Det var dog en gestus at gøre, om man gjorde den uret god igen. Derfor spørger jeg.

I øvrigt skal jeg slutte med at sige, at regeringserklæringen forekommer mig løs i sammenføjningerne. Der kan ligge mangt og meget i de enkelte sætninger; derfor må vi fra venstre indtil videre forholde os afventende. Jeg kan i dag give den høje regering tilsagn om, at vi som hidtil vil føre en meget saglig, men også årvågen oppositionspolitik. Når vi finder det ønskeligt, vil vi fremsætte selvstændige forslag, der til stadighed vil have til formål at fremme de erhvervsøkonomiske og liberale synspunkter, jeg har nævnt, ligesom vi naturligvis i hele vor gerning vil søge at belyse de uheldige virkninger af forsøgene på at øge statsmagtens omfang og indflydelse.

Poul Møller: Jeg har set, at den debat, vi fører her, skal transmitteres i aften under overskriften „opgør efter valget“. Jeg vil gerne sige hertil, at jeg tror ikke, det tjener noget formål, heller ikke over for seere og lyttere, ligesom at lade, som om vi her i tinget kun er optaget af opgør og debatter. Vi har nu en valgkamp fra hånden, og det er vel rimeligt, at vi ved denne lejlighed får det punktum, der skal sættes for valgkampen; men en debat indeholder også altid en fare for, at man forlænger denne valgkamp og derved begynder det arbejde, vi er valgt til at udrette, i den ånd af ufordragelighed, som den højtærede statsminister for nylig har advaret imod.

Vi har forud for valget fra vor side klart og tydeligt trukket de principper op for vælgerne, som det konservative folkeparti vil virke for med den styrke, som vælgerne har givet os. Vi er glade for, at man har forøget vor styrke, og vi vil nu af al evne søge at virkeliggøre de principper og ideer, som vælgerne gav os tilslutning til; men således som vælgerne opdelte tinget, må vi naturligvis fra sag til sag søge at føre vore synspunkter til sejr gennem det almindelige lovgivningsarbejde.

Det er ligetil, at vi fra konservativ side trods vor fremgang i stemmer og mandater